

een koor. Al snel melden zich de eerste 27 leden, maar aanvankelijk zit de groei er nog niet echt in. Pas als wat wordt genoemd 'het ijzeren gordijn' wordt opgetrokken en het koor ook in de gelegenheid wordt gesteld in de kerk te zingen, breekt er een bloeiperiode aan. Tien jaar na de oprichting is het leden-tal gegroeid tot 42, maar voor de uitvoering ter gelegenheid van de tiende verjaardag kan het koor niet terecht in de kerk en moet het toch nog uitwijken naar een zaal elders. Over belangstelling voor die uitvoering valt echter niet te klagen, want het jubileumoptreden is uitverkocht.

Minder positief is de situatie een aantal jaren later, in 1963. Volgens een krantenbericht heeft het koor in die tijd flink last van de toenemende populariteit van de televisie en is het ledental gedaald tot 28. Geld voor een feestelijk moment ter gelegenheid van het vijftienjarig bestaan is er evenmin, maar de zangavond in de Hervormde Kerk is wel een groot succes, meldt dezelfde krant. Toch lijkt somberheid in die jaren troef als een recensent geheel in de stijl van die tijd schrijft: „Jammer dat dit kerkkoor zo weinig leden telt, zodat de enkele gezongen liederen niet

die hoogte van uitvoering bereikten die kon worden verwacht, gezien de kwaliteit van de stemmen welke goed was.”

Vrolijker zijn de geluiden in 1972 als het koor een kwart eeuw bestaat. Uit een krantenknipsel maken we op dat het feestelijk karakter van de jubileumuitvoering zichtbaar wordt gemaakt door de enigszins verstolen opstelling van een paar bloemstukken. Die avond is het Spakenburgs Mannenkoor te gast in Voorthuizen en daar wordt vol lof over geschreven. Ook dit keer kan de recensent het echter niet nalaten een kritische noot te laten horen, want hij schrijft: „bij zo'n koor kan het bijna niet anders of men hoort bijna elke stem apart.”

MEISJESKOOR Bij een uitvoering in 1979 is de verslaggever van de Barneveldse Krant vooral enthousiast over de prestaties van het meisjeskoor uit Lunteren dat die avond een gastoptreden verzorgt. „Er werd over het algemeen rustig en weloverwogen gezongen, waarbij duidelijk de zin van het gezongene te beluisteren viel; een goede directie en goed stemmenmateriaal.”

Daarna krijgt de zangvereniging de wind in

de zeilen en vijf jaar later hoeft het Voorthuizense koor geen andere zanggroepen meer uit te nodigen om de jaarlijkse uitvoering op te luisteren, maar kunnen de koorleden zelf op reis en verzorgen ze optredens elders. Na deze doorbraak volgen nieuwe hoogtepunten, waaronder een optreden met andere koren in de Veluwehal in Barneveld voor ruim drieduizend toehoorders en er verschijnen verschillende CD's. Ook werkt het koor mee aan de Muzikale Fruitmand, een radioprogramma van de Evangelische Omroep.

STERKE BAND „Hoewel we van oorsprong een kerkkoor zijn, is dat in de loop der jaren wel veranderd”, vervolgt Liefthing. „Nu zien we onszelf meer als een interkerkelijk koor dat een breed repertoire zingt dat, hopen we, ook jongeren aanspreekt. Er is alle ruimte om onszelf te ontplooien en we hebben leden uit de hele regio.”

Volgens mevrouw Verhagen is de onderlinge band tussen de koorleden uitermate sterk en wordt met recht lief en leed gedeeld. „We staan altijd voor elkaar klaar als het nodig is. Niet alleen om de leuke dingen samen te doen, maar ook om elkaar te helpen. Juist die

saamhorigheid spreekt erg aan. Ja, in al die jaren dat ik lid ben, heb ik dat steeds gezien. We hebben een sterke band.”

Liefthing onderstreept dat. „Ook als bestuur vinden we het sociale aspect erg belangrijk. En het is mooi om te zien dat mensen ook buiten het koor met elkaar optrekken. Tegelijk heerst er rust, laat ik het zo maar noemen. Als er moeilijke stukken moeten worden ingestudeerd, lukt het daardoor ook. Maar we blijven niet, zoals vroeger wel gebeurde, te lang op een stuk hangen, we zoeken voortdurend naar eigentijdse aanpassingen. Voor de leden is het immers een ontspanning, maar het werkt vooral goed als de leden zich ergens in moeten vastbijten. Tegelijk moet het voor hen wel aantrekkelijk blijven om te repeteren.”

KOSTBAAR Om die repetities in goede banen te leiden, kan Vox Vivenda rekenen op de inzet van een professionele dirigent. Sinds 2011 is dat Peter Overduin. Samen met het bestuur kiest hij de muziek uit en dat proces verloopt altijd zonder problemen, benadrukken de twee bestuursleden. „Eigenlijk hebben we nooit lastige discussies. Als bestuur hoeven we er weinig aan te doen. Zo hoort het ook.”

Wel bekommert het bestuur zich om andere zaken, want bladmuziek is duur, een dirigent kost geld en ook een optreden, zoals het komende jubileum, is een kostbare zaak. Liefthing: „Met het bouwen van het podium, de huur van de geluidsinstallatie, de solisten en de vleugel is al gauw een bedrag van enkele duizenden euro's gemoeid. Bovendien verlangt het publiek een steeds hoger niveau. Mensen zijn nu eenmaal verwend als het om de kwaliteit van geluid en muziek gaat. Nee, het is niet eenvoudig om daar tegenwoordig op in te spelen, maar het lukt ons wel.”

TERUGBLIK Zoals gebruikelijk bij een jubileum kijken we tijdens ons gesprek ook terug op enkele opmerkelijke gebeurtenissen in de achterliggende jaren. Voor mevrouw Verhagen was het 40-jarig bestaan een van de hoogtepunten waar zij met veel genoegen aan terugdenkt. „Dat hebben we toen groots gevierd”, herinnert ze zich. Zelf noemt ze het niet, maar Kuijt geeft aan dat zij bij die gelegenheid ook werd onderscheiden door de zangersbond KCZB.

Dirigenten kwamen en vertrokken, en als in de jaren '80 het ledental een dieptepunt bereikt, wordt zelfs overwogen om de stekker eruit te trekken. Dat gebeurt niet en met het aantreden van een nieuwe dirigent in 1997 breekt een stabiele periode aan waarin het koor in alle opzichten groeit. In die jaren krijgt de zangvereniging de huidige naam: 'Vox Vivenda', de stem die tot leven komt. En die stem laten de honderd mannen en vrouwen horen tijdens het jubileumconcert op 7 oktober.

Jubileumconcert Vox Vivenda

Om het zeventigjarig jubileum een extra feestelijk tintje te geven, verzorgt Vox Vivenda, onder leiding van Peter Overduin, op 7 oktober een jubileumconcert in de Hervormde Dorpskerk in Voorthuizen. Aan dit concert werken mee: het Christelijk Mannenkoor Soli Deo Gloria uit Urk onder leiding van Jaap Kramer, Marco den Toom (orgel), Johan Bredewout (vleugel) en Jaap Kramer (solist). Het concert begint om 19.30 uur; de kerk is open vanaf 19.00 uur. Toegang is vrij (collecte tijdens het concert; opening en sluiting door ds. L.W. Smelt).

